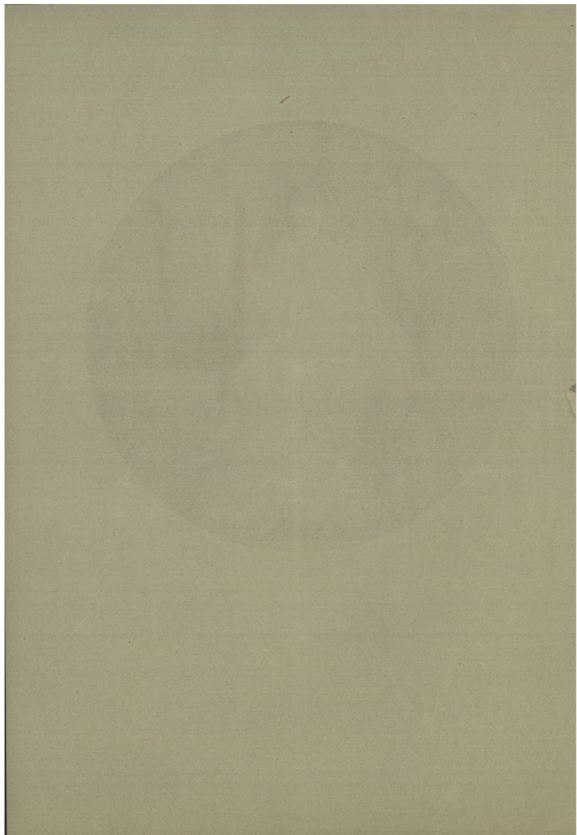

**ΩΔΕΙΟΝ
ΑΘΗΝΩΝ**

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

1871

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

Παρασκευή 27 Ὀκτωβρίου 1933, ὥραν 6.30 μ. μ.

A^{ON} ΡΕΣΙΤΑΛ

ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΦΗΜΗΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΟΥ ΤΟΥ ΠΙΑΝΟΥ

ALFRED

CORTOT

ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

Θεωρεῖον Α'. Δρχ. 150, Πλατεῖα καὶ Ἀμφιθέατρον Α'. Δρχ. 150
 Ἀμφιθέατρον Β'. Δρχ. 125, Ἐξώστης Δρχ. 90, Θεωρεῖον Β'. Δρχ. 75,
 Ὑπερώων Δρχ. 50.

Διὰ τοὺς κ. κ. Συνδρομητὰς τῶν Συμφωνικῶν Συνελλιών τοῦ
 Ὁδείου: Θεωρεῖον Α'. Δρχ. 100, Πλατεῖα καὶ Ἀμφιθέατρον Α'.
 Δρχ. 100.

Τὰ εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν
 (Ὁδὸς Πειραιῶς τηλεφ. 25-351) καὶ εἰς τὸ Θέατρον «Ὀλύμπια».

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΔΡΑΧΜΩΝ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ,, Α. Ε.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Λυndonασμὸς ἐγγραφῆς

αὐτὸς ἀποκρίσιν καὶ ἄμεσον ἀπορραβήδην τῶν κἀλῶν ἔργων:

ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗ		Δρχ.
1) ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ		
12 Τόμοι δερμάτινοι	Τυφί	6000
Κ. ΠΑΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ		
2) ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ		
ΑΠΟ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΑΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ 1934 [ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΚΤΗ (1932), ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ]		
8 Τόμοι δερμάτινοι		1500
3) ΕΚΛΟΓΗ ΕΤΕΡΩΝ ΕΡΓΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΗΜΕΤΕΡΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ		
Μέχρι ποσού δραχμῶν τριῶν χιλιάδων		3000
		10.500

ΟΡΟΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ (κατ' ἐκλογὴν)†

α) Τοῖς μετρητοῖς:		β) Ἐκ πιστώσεως:	
Τρέχουσα τιμή	Δρχ. 10.500	Τρέχουσα τιμή	Δρχ. 10.500
Ἰδιαιτέρα Ἰκπιώσεις	2.500	Προκαταβολή	1.500
Ἦτοι,		Ἰσόλοιπον	Δρχ. 9.000
καταβάλλονται μόνον	Δρχ. 8.000		

(πληρωταί διὰ 30 τριακκοσιοδραχμῶν ὑπεργυγιμῶν μηνίων γραμματίων)

(Ζητήσατε καὶ εἰδικὴν ἐγκύκλιον δι' ἕκαστον ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἔργων)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Chopin

Quatre Ballades

1. En sol min.
2. Op. 38 en fa maj.
3. Op. 47 en la bem. maj.
4. Op. 52 en fa min.

Liszt

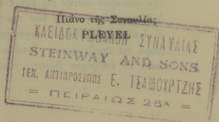
Sonate

Introduction—Allegro energico—Inter-
lude—Andante sostenuto—Fugato—
Reprise de l'Allegro—Energico—
Stretta—Epilogue.

Debussy

Premier Livre des Préludes

Danseuses de Delphes—Voiles—Le
vent dans la pleine.—Les sons et les
parfums tournent dans l'air du soir—
Les Collines d'Anacapri—Des pas sur
la neige—Ce qu' a vu le vent d'ouest
—La fille aux cheveux de lin—La
sérénade interrompue—La cathédrale
engloutie—La danse de Puck—Min-
strels.

FR. CHOPIN

1η Μπαλλάνια εις σολ Έλασ.

*Αφιερωμένη εις τὸν κ. βαρῶνον Stochauer.

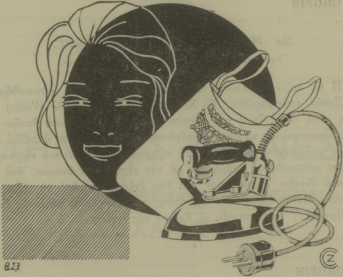
Ὁ συνθέτης ἐνεπνεύσθη τὰς μπαλλάντας του κατόπιν ἀναγνώσεως τῶν ὁραίων ἔθνικῶν ποιημάτων τοῦ φίλου του καὶ συμπατριώτου, τοῦ πολωνοῦ ποιητοῦ Adam Mickiewicz (1798—1895), προγεγραμμένου τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀκριβῶς, λόγῳ τῶν ἔργων του. « Εὐρίσκει κανεὶς πραγματικῶς εἰς τὰς συνθέσεις αὐτὰς τοῦ Chopin, λέγει ὁ κ. Ganche, ἐπικὸν χαρακτῆρα, γεμάτων ἀπὸ φανταστικούς βρῦλους καὶ ἡρωϊκὰ κατορθώματα ».

Ἡ *Πρώτη Μπαλλάνια εις σολ Έλασ*, δὲν εἶνε περιγραφικὴ εἰκὼν ποιήματος τοῦ Mickiewicz, ἀλλ' ἀντανάγκασις τῆς ψυχικῆς καταστάσεως τοῦ Σοπὲν, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν. Ἡ εἰς περὶν μπαλλάντια ἡ ὁποία ἐνέπνευσε τὸν μουσουργόν, εἶνε τὸ ἐπεισόδιον ποῦ τελειώνει τὸ τέταρτον καὶ προτελευταῖον μέρος τοῦ *Conrad Wallenrod*, ἱστορικοῦ θρύλου κατὰ τὰ χρονικὰ τῆς Λιθουανίας καὶ τῆς Πρωσσίας—(1828)—ἐπεισόδιον κατὰ τὸ ὁποῖον, κατὰ τὴν ἔξοδον ἀπὸ ἓνα συμπόσιον, ὁ Βαλλενροδ, μισομεθυσιμένος, διηγεῖται ἐνθουσιωδῶς τὰ ἡρωϊκὰ κατορθώματα διὰ τῶν ὁποίων οἱ Μαῦροι ἐξεδικήθησαν τοὺς τυράννους τῶν Ἰσπανοῦς, ἀφίγων νὰ ὑποννηθῇ—ἀπὸ τοὺς τρομαγμένους ἀκροατὰς του—ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ Πολωνός, θὰ εἰμποροῦσε, ἐὰν ἡ περίστασις τὸ ἀπαιτοῦσε, νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν θάνατον τοὺς δυνάστας τῆς πατρίδος του.

Πολλοὶ ἔχουν εἰπεῖ ὅτι ὁ «*Conrad Wallenrod*» εἶνε εἶδος προφητείας περὶ ἐπικειμένης δυστυχίας, χαραγμένη παρὰ τοῦ ποιητοῦ εἰς τὰ τελεῖα τοῦ Κρεμλίνου. Ὁ Mickiewicz ἐγκατέλειπε τὴν Ρωσσίαν ἀφίγων τὴν κατάραν αὐτὴν εἰς τὸν τύραννον. Ἡ φιλία του πρὸς τὸν ποιητὴν, ὁ δίκαιος θαυμασμός του πρὸς τὸ ἔργον του, καὶ ἀκόμη περισσότερο οἱ ὑπαινιγμοὶ διὰ τὰ γεγονότα τῆς πατρίδος του, δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ προξενήσουν ἐντύπωσιν εἰς τὸν Σοπὲν καὶ νὰ τοῦ ἐμπνεύσουν ἐν ὑπέροχον ἔργον, γεμάτο ἀπὸ νοσταλγίαν διὰ τὴν πατρίδα

Ηλεκτρικό Σίδερο για κάθε γυναίκα
Εξοικονομεί χρόνο και ενέργεια

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ε.Σ.Ε.

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΣΙΔΕΡΟ

*Είναι απαραίτητο
για κάθε γυναίκα*

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Α.Π. ΣΤΑΔΙΟ 4

Ηλεκτρικό Σίδερο για κάθε γυναίκα
Εξοικονομεί χρόνο και ενέργεια
ΕΙΣΑΓΩΓΗ
Ε.Σ.Ε.
ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΣΙΔΕΡΟ
Είναι απαραίτητο για κάθε γυναίκα
ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Α.Π. ΣΤΑΔΙΟ 4

του προγεγραμμένου ποιητού και από τραχείς τόνους, που πολύ συχνά προκαλεί ή ανάγνωση του κειμένου.

FR. CHOPIN

2α Μπαλλάντα, Έργ. 38 εις φα μετζ.

*Αφιερωμένη εις τὸν «Κον Ροβέρτον Σοψμαν».

*Η εις πεζὸν μπαλλάντα πού διήγειρε τὰ μουσικὰ συναισθήματα τοῦ Σοπὲν, τιτλοφορεῖται, *Τὸ Σουίτς* (ἢ ἡ *Λίμνη τῶν Willis*). *Η λίμνη αὐτὴ «λεία ὅπως ἕνα σεντόνι ἀπὸ πάγο, ἐπάνω στοῦ ὁποῖον τὴν νύκτα ἀντανακλοῦν τὰ ἀστρα», εὐρίσκεται εἰς τὴν θέσιν ἀκριβῶς μᾶς πόλεως πολιορκηθείσης ἄλλοτε ἀπὸ τὰς ρωσικὰς ὀρδὰς καὶ τῆς ὁποίας ἡ κόρης κατεπόθησαν, σύμφωνα μὲ τὴν εἰρήν πού ἔκαμαν. ἀπὸ τὴν γῆν πού ἄνοιξεν ἐμπρός των καὶ ἔτσι ἐγλύτωσαν ἀπὸ τὰ χέρια τῶν νικητῶν. Μεταμορφωθεῖσαι εἰς ἄνθη, στολίζουν ἀπὸ τότε τὰς ὄχθας τῆς λίμνης... καὶ δυστυχία σὲ ὅποιον τὰς ἐγγίσει.

FR. CHOPIN

3η Μπαλλάντα, Έργ. 47 εις λα ὄφ. μετζ.

Συνθεσία τῆ 1841 καὶ ἀφιερωθεῖσα εἰς τὴν Λδα P. de Noailles.

*Απὸ τὰς τέσσαρας μπαλλάντας τὰς συνθεσίας ἀπὸ τὸν Σοπὲν, ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας, ἡ *Μπαλλάντα εις λα ὄφ.*, ἀπεικονίζει ἀσφαλῶς ζωηρότερα τὸ φιλολογικὸν κείμενον. *Η *Ὀνδίνη* (ἢ Willis) εἶνε εἰκὼν τῆς γυναικείας σαγήνης. *Ἐπάνω στὰς ὄχθας τῆς λίμνης, ὁ νέος ὀρκίζεται πίστιν εἰς τὴν νέαν μὲ τὴν ὁποίαν ἔχει συνέντευξιν. Αὐτὴ ὁμως, ἀμφιβάλλουσα διὰ τὴν σταθερότητα τῶν ἀνδρῶν, παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τοῦ φίλου της, ἀπομακρύνεται διὰ νὰ ἐμφανισθῇ ὀλίγον κατόπιν ὑπὸ τὴν γοητευτικὴν μορφήν μᾶς νεραίδας. Πολλὸ ὀλίγος κόπος χροιάζεται διὰ νὰ ὑποστῇ ὁ νέος τὴν γοητείαν της. Καὶ διὰ τιμορίαν του καταδικάζεται νὰ ἀκολουθῇ στενάζων, κάτω στὰς ἀθύσους, τὴν νεραίδα πού γλυστῶρ καὶ πού δὲν θὰ κατορθώσῃ ποτὲ νὰ πιάσῃ.

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ Α.Ε.

ΜΟΝΙΜΟΣ ΕΚΘΕΣΙΣ & ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΑΜΑΛΙΑΣ 2

ΑΣΗΜΙΚΑ

ΞΥΛΟΓΛΥΠΤΑ

ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ

ΕΠΙΠΛΑ

ΧΑΛΚΙΝΑ

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

ΥΦΑΣΜΑΤΑ

ΠΗΛΙΝΑ

ΧΑΛΙΑ

ΣΧΕΔΙΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΩΝ

FR CHOPIN

4η Μπαλλάντα, έργ. 52 εις φα ελ.

Συντεθείσα τῷ 1842 καὶ ἀφιερωθείσα εἰς τὴν κ. Βαρώνην C. Rothschild.

Ὅπως αἱ τρεῖς προηγούμενα, ἡ μπαλλάντα αὐτὴ ὀφείλει τὴν ἐμπνευσίν της εἰς τὸ ποίημα τοῦ Μίκιεβιτς: «Οἱ τρεῖς Budrys», μπαλλάνταν τῆς Λιθουανίας, ἡ ὁποία ἔχει ὡς ὑπόθεσιν τὴν ἱστορίαν τριῶν ἀδελφῶν ποὺ ἐστάλησαν ἀπὸ τὸν πατέρα των, εἰς διαφόρους ἐστρατείας ἀπὸ τὰς ὁποίας ἔπρεπε νὰ φέρουν πλοῦσια λάφυρα. Ἀλλὰ τὸ φθινόπωρον περνῆ, κατόπιν ὁ χειμῶνας· ὁ Budrys σκέπτεται ὅτι τὰ παιδιὰ του ἐξάθησαν στὸν πόλεμον. Ξαφνικὰ μέσα εἰς τὸν χιονοστρόβιλον ξαναγερρίζουν καὶ τὰ τρία, φέροντα τὸ καθένα, ὡς μοναδικὸν λάφυρον, ἀπὸ μίαν μνηστὴν.

Ὅπως ἡ *Βαρκαρόλλα*, ἔτσι καὶ ἡ *Τετάρτη Μπαλλάντα*, λέγει ὁ Ἄλφρεδος Κορτό, ἔχει πλοῦτον ἀρμονικῶν, καὶ λεπτότητα γραμμῆματος πολλὴ ἀξιοσημείωτον διὰ τὰς τάσεις τοῦ νέου ὕφους τοῦ Σοπέν. Καὶ χωρὶς ἀμφιβολίας, ἐὰν ἔζη, θὰ ἔγραφε τὰ μελλοντικά του ἀριστουργήματα εἰς τὸν χαρακτήρα αὐτόν, πρόδρομον τοῦ σημερινοῦ μουσικοῦ *ἱμπερσιονισμοῦ*. (Ἐς ἐνθυμηθῶμεν ὅτι ἔλεγε διὰ τὴν μουσικὴν του ὅτι εἶνε, «τὸ γραπτὸν βίβασάν μου»).

(κατὰ τὸν Laurent Cellier.)

FRANZ LISZT

Σονάτα

Συντεθείσα τῷ 1853 καὶ ἀφιερωθείσα εἰς τὸν Rob. Schumann.

Introduction — Allegro energico

Interlude — Andante sostenuto

Fugato ἐπανάληψις τοῦ Allegro energico

Stretta Ἐπίλογος.

(Τὰ διαίφρα μέρη συνέχονται ἄνευ διακοπῆς.)

« Ἡ σονάτα εἶνε ὀρθαιότερα καθε προσδοκίας,
 » μεγάλη, γλυκεῖα, βαθειά, ὑπέροχος, ὅπως εἶσαι
 » σύ. Μὲ συνεκίνησεν ὡς τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς
 » μου».

Ἐπιστολὴ τοῦ Ριχάρδου Βάγνερ πρὸς τὸν Φράντς Λίστ.

(* Ἀπρίλιος 1855).

“Ομιλών διὰ τὸ ἔργον τοῦ Μπετόβεν, ὁ Λίστ καθορίζει ὅτι δια-
 ρεῖται εἰς δύο περιόδους: τὴν πρώτην, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ παραδε-
 δεγμένος καὶ κατὰ συνθήκην τύπος ὀδηγεῖ τὴν σκέψιν τοῦ Διδασκά-
 λου καὶ τὴν δευτέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν, τὸ πνεῦμα εὐρύνεται, θραύει
 καὶ ἀναδημιουργεῖ τὸν τύπον καὶ τὸ ἕφος σύμφωνα μὲ τὰς ἀνάγκας
 καὶ τὰς ἐμπνεύσεις του.

Διὰ τῶν ὀλίγων αὐτῶν γραμμῶν δὲν μᾶς φαίνεται ὅτι ὁ Λίστ
 ἀπαντᾷ ἐκ τῶν προτέρων εἰς κριτικὰς σχετικὰς μὲ τὸν ὄρον **Σονάτα**,
 ἀφοῦ αὐτὸς ὁ ἴδιος δὲν διατηρεῖ πλέον ἐξ αὐτῆς, οὔτε τὸν συνήθη
 τύπον, οὔτε τοὺς κλασσικοὺς κανόνας. Ὁ κ. Jean Chantavoine, εἰς τὸ
 ἀξιοσημείωτον ἔργον του περὶ Λίστ, — καθορίζων ὅτι ἡ **Σονάτα εἰς
 σι εἰλ.** εἶνε κεφαλαϊώδης σελίς, ὅχι μόνον εἰς τὸ ἔργον τοῦ συνθέτου,
 ἀλλὰ καὶ γενικῶς εἰς τὴν μουσικὴν τέχνην τοῦ 19ου αἰῶνος — λέγει:
 δίδει ἄραγε ἡ ἱστορία τὸ δικαίωμα νὰ καθορίζωμεν εἰκῆ καὶ ὡς
 ἔτιχε τύπους καὶ ὀνόματα καὶ νὰ ἀρνούμεθα τὸ ὄνομα «Σονάτα» εἰς
 ὅσας δὲν εἶναι γραμμένα, συμφώνως μὲ τοὺς παραδεδεγμένους κανό-
 νας, ἀπὸ τὸν Χάινδν, τὸν Μότσαρτ καὶ αὐτὸν τὸν Μπετόβεν, ὁ ὁποῖος
 παρ’ ὅλα αὐτὰ, εἰς τὰ τέλη τῆς ζωῆς του, δὲν ἐδίστασε ν’ ἀλλοιώσῃ
 τὸν τύπον αὐτὸν; Ἡ λέξις **Σονάτα**, πρὸ τῆς κλασσικῆς ἐποχῆς, καθώ-
 ρισε κάθε μομαίτι δι’ ὄργανον **σόλο** δὲν ἐπιτρέπεται λοιπόν, μετὰ τὴν
 κλασσικὴν περίοδον, νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς μίαν εὐρύτεραν σημασίαν τοῦ
 ὀνόματος;

Κατὰ τὰ λοιπὰ, ἡ Σονάτα τοῦ Λίστ μᾶς παρουσιάζει ἐπὶ νέου
 σχεδίου σύνθεσιν οὐδὲν ἔχουσαν τὸ «ραφοδικόν», ἢ ἀνάπτυξις τῆς
 ὁποίας γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει ρυθμικῶν μελωδικῶν καὶ ἁρμονι-
 κῶν παραλλαγῶν, ἐν ᾧ ἐξ ἄλλου διατηρεῖται ἡ ἀπόλυτος ἐνότης τοῦ
 ἔργου.

Ὁ κ. Chantavoine κλείει ὡς ἐξῆς τὴν βαθεῖαν του ἐρμηγείαν:
 «Ἡ ἐκφραστικὴ δύναμις τῶν θεμάτων καὶ ἡ ἀπίστευτος πλαστικότητις
 τῶν, ἡ σταθερότης τῆς ἁρμονίας—ἀλληλοδιαδόχως τραχείας καὶ γλυκεῖας,
 —ἡ δραματικὴ πρᾶγματι ἐκφρασις ποῦ πηγάζει ἀπὸ αὐτῆν, ἡ ἀσθη-
 ρότης τοῦ μουσικοῦ διαλόγου, ποῦ περνᾷ ἀπὸ ὅλους τοὺς τόνους τοῦ
 αἰσθητήματος, προτοῦ φθάσῃ εἰς τὸ τέλος, ἡ συνθετικὴ δύναμις καὶ ἡ
 ἀρχιτεκτονικὴ φθάνουν εἰς τέτοιο σημεῖον τελειότητος, ὥστε δικαίως νὰ
 θέτουν τὴν **Σονάταν εἰς σι εἰλασσον**, εἰς τὴν πρώτην σειράν τῶν
 μουσικῶν ἀριστουργημάτων.»

CL. DEBUSSY

Πρώτον βιβλίον Préludes.

(έκδοθὲν τῷ 1910).

Αἱ ἐπόμενα σημειώσεις διὰ τὰ 12 *Πρελούγια* τοῦ 1ου βιβλίου, ἔχουν ληφθῆ ἀπὸ μελέτην τοῦ Ἀλφρέδου Κορτῆ, διὰ τὴν μουσικὴν τοῦ πιάνου, δημοσιευθεῖσαν εἰς τὴν *Μουσικὴν Ἐπιθεώρησιν*.

1) *Ὁρχηστράδες τῶν Δελφῶν*: σοβαραὶ καὶ σωπηλαὶ κινούνται μετὰ τὸν ρυθμὸν τῶν ἀρπῶν, τῶν σείστρων καὶ τῶν αὐλῶν. Καὶ μέσα εἰς τὸ μυστηριώδες ἡμίφως τοῦ ναοῦ, ὅπου σκορποῦν τὶς βαρεῖες μυρωδιᾶς τῶν ἀρωμάτων, ἀόρατος καὶ πανταχοῦ παρὼν, εὐρίσκεται ὁ ἄγνωστος θεὸς ποῦ κρατεῖ τὰς τύχας μας.

2) *Βάρκες μετὰ πανιά*: βάρκες ἡσυχᾶζον δεμένες εἰς τὸν φωτεινὸν λιμένα. Τὰ πανιά τῶν κινούνται ἡρεμα καὶ ἡ αὔρα ποῦ τὰ φουσκώνει παρασύρει ὡς τὰ βάρη τοῦ ὄριζοντος, ἐκεῖ ὅπου χάνεται ὁ ἥλιος, ἕνα λευκὸ πτερό, ἐπάνω ἀπὸ τὴν γαλήνια θάλασσα.

3) *Ὁ ἄνεμος στὸ λειβάδι*: κρυφὸς καὶ γρήγορος, γλυστρά ἐπάνω στὸ χορτάρι, πιάνεται ἀπὸ τοὺς θάμνους, πηδᾷ τοὺς φράκτας, καὶ καμμιὰ φορὰ, μετὰ τὸν νεανικὸν του πρωϊνὸν ζῆλον, μετὰ ἀπότομον φρόσημα, λυγίζει τοὺς σταίχους ποῦ γεννῶνται, περνῶν ἀπὸ ἐπάνω τοὺς σὰν κύμα ποῦ δὲν τελειώνει.

4) *Οἱ ἤχοι καὶ αἱ εὐωδίαὶ πλημμυρίζουν τὸ βραδυνὸ ἀεράκι*: εἶναι ἡ ἐκνευριστικὴ σύγχυσις τῆς ἡμέρας ποῦ πεθαίνει, αἱ εὐωδίαὶ ποῦ διαχίνονται μέσ' στὸν ἄερα, οἱ συγχευμένοι πάλμοι τοὺς ὁποίους περιμαζεύει ἡ γλυκεῖα νύχτα ποῦ προχωρεῖ, καί, διὰ τὰ μείωμεν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ ἐπιγράμματος τοῦ Μπωντλαίρ, ἡ μαλθακὴ παραζάλη, ὅπου λιποψυχεῖ χωρὶς συναίσθησιν, μὰ καρδίᾳ.

5) *Οἱ λοφίσκοι τοῦ Anacardi*: κινήσις εἰς τὸ φῶς πανόραμα γεμῆτο φῶς τῶν λοφίσκων τῆς Νεαπόλεως· ζωηρὸς ρυθμὸς ταραντέλλας, ἀναμειγνύεται μετὰ τὴν νοητὴν ἐπιφθὸν λαϊκοῦ τραγουδιοῦ· ἡ γλυκεῖα καὶ τετριμμένη νοσταλγία ποῦ ξεφεύγει ἀπὸ κάποια ἐρωτικὴ μελωδία, ἀνακατεύεται μετὰ τοὺς πάλμους ἑνὸς οὐρανοῦ, πολὺ γαλανοῦ, ἐνῶ ταυτοχρόνως μᾶς ταράσσει ὁ δῆξις ἡχοῦ ποῦ βγάξει ἕνα γοργοκίνητο φλάουτο.

6) *Βήματα στὸ χιόνι*: στὸ πένθιμον καὶ παγερὸν βάθος τοῦ τοπίου, τὸ ὅποισιν ὁ Debussy θέλει νὰ περιγράψῃ μουσικῶς, μένουσιν ἀκόμη τὰ ἀσθενῆ ἔχη τῆς ἀγαπημένης ποῦ ἔφυγε· τὸ καθένα ἀπ' αὐτὰ

τοῦ ξυπνῆ θλιθερά τὴν ἀνάμνησιν κάποιας εὐτυχίας ποῦ δὲν ὑπάρχει πειά.

7) *Ἐκεῖνο ποῦ εἶδεν ὁ δυτικός ἀνεμος*: μέσα στις ὄχροκίτρινες λάμψεις τῆς αὐγῆς, ἢ μέσα στὴ φρίκη τῆς νυκτός, μέσ' ἀπὸ τὴν τρομερὴ καταγίδα καὶ τὰ οὐρλιάσματα τῆς ἀγρίας θαλάσσης, ἐνῶ ἀπὸ μακρὰ ἀκούονται ἡ κραυγές τῆς ἀγωνίας ποῦ κάνουν τὰ κύματα ὅταν ἔεσποῦν.

8) *Ἡ κόρη μὲ τὰ ξανθὰ μαλλιά*: παράφρασις τοῦ σκωτικοῦ τραγουδιοῦ τοῦ Λεκόντ Δελί, ποῦ περιγράφει τὴν χάριν καὶ τὴν γλυκύτητα τῆς ξηνητευμένης ἐρωμένης.

9) *Ἡ διακοπέσσα σερενάτα*: νυκτερινή, πνευματώδης φαντασία, κατὰ Goya, περιγράφουσα τὸ δειλὸν πάθος ἐνὸς «πονίου», τὰ ἐρωτικά του τραγοῦδια κάτω ἀπὸ ἓνα κλειστὸ παράθυρο, τὴν συγκίνησιν, τὴν γεμίτη φόβο καὶ λύσσα, ποῦ τοῦ ἐπροξένησε τὸ αἰφνίδιον ἀκουσμα κάποιας ἐστουδιαντίας, ποῦ περνᾷ ἀπὸ τὸν γειτονικὸ δρομίσκο, καὶ τὴν ταραχὴν ποῦ τοῦ ἐπροκάλεσαν, οἱ ρυθμοὶ τῶν κιθαρῶν, νευρώδεις καὶ ζωηροί, ὅπως τοὺς ἔχουμεν ἤδη ἀκούση στὴν Iberia.

10) *Ἡ βουλιαγμένη ἐκκλησιά*: ἓνας θρύλος τῆς Βρετάνης μᾶς διηγεῖται ὅτι τὰ διαγῆ πρωῖνά, ὅταν ἡ θάλασσα εἶναι καθαρὴ, ὁ Καθεδρικός Ναὸς τοῦ Ὑς ποῦ κοιμάται κάτω ἀπὸ τὰ κύματα ἔνα καθηραμένον ὕπνον, βγαίνει καμμιά φορὰ στὴν ἐπιφάνεια ἀπὸ τὰ βάθη τοῦ ὠκεανοῦ, ἢ ἀπὸ τὰ βάθη τῶν αἰώνων. Καὶ ἡ καμπάνες κτυποῦν καὶ οἱ ψαλμοὶ τῶν ἱερέων ἀκούονται. Ὑστερα ἡ ὄπτασία χάνεται πάλι κάτω ἀπὸ τὴν ἀμελικτὴ θάλασσα.

11) *Ὁ Χορὸς τοῦ Ρυσκ*: παγγινδιάρικο, εὐκίνητο, εἰρωνικό, ἐλαφρὸ σὰν ἀέρας, τὸ λεπτὸ ἔξωτικό τοῦ Σαξπηρ, πετᾷ, φεύγει ἐπανερχεται ἔμπαῖζει πότε κάποιο χωράτι, πότε κάποιο ἐρωτευμένο ζευγαράκι καὶ κατόπιν γρήγορα, ἔξαφανίζεται.

12) *Minstrels*: χιονομοριστικὴ καὶ πνευματώδης εἰκὼν ἐνὸς music-hall. Ἄγγλοι παληάτσιοι παίζουσι διάφορες κομμικὰ σκηνές, ἐνῶ ταυ-χροῖως μιὰ παθητικὴ μουσικὴ αὐξάνει τὴν εὐκόλον γοητείαν τοῦ κέν-τρου τῆς διασκεδάσεως.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τὰ προγράμματα τῶν Συναυλιῶν τοῦ Ῥδείου Ἀθηνῶν γίνονται δεκταὶ πρὸς καταχώρησιν διαφημίσεις. Διὰ τοὺς ὄρους καὶ πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ ἀπευθινθῶσιν εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ῥδείου Ἀθηνῶν (ὁδὸς Πειραιῶς τηλέφ. 25-351) καθημερινῶς 9-12 π.μ. καὶ 4-8 μ.μ.

Τὰ προγράμματα τῶν Συναυλιῶν τοῦ Ῥδείου Ἀθηνῶν ἐκτυποῦνται ἐπὶ χάρτου τῆς

ΧΑΡΤΟΠΟΙΑΣ ΠΑΤΡΩΝ «Ε. Γ. Λ.»

